

“לא באמת רציתם לזעזע”

פרשת וישאל
שאלתך

סדר הקראת השירה:

רוחמה וייס

עופרה עופר אורן

אורי פרץ

אריאלה נידם־פרץ

אבישג עמית־שפירא

נגה אשד

רוחמה וייס

פרשת וינשא
שנת ה'תשפ"ד

דינה היתה לאה

זותצא דינה בת לאה... יצאנית בת יצאנית
מדרש ילמדנו בראשית, אות קמט

דינה לא היתה יצאנית,
הלוואי שהיתה.

דינה היתה לאה. עיפה בת עיפה.
מצטדקת. לאמא שלה היו עינים רכות.
ריקות. מה כבר יכול לצאת מספור שפזה
זונה בת זונה? בחלומות שלכם זונה.
אף פעם לא באמת רציתם לדעת.

תנסו לחזור על זה שלש פעמים בקול

דינה בת לאה

דינה בת לאה

דינה בת לאה

כל כך עצוב, זה הכל.

דינה בת לאה

'כאמה בתה' (יחזקאל טז)... אמרו לו: אם כן לאה אמינו זונה היתה?!
אמר להם: כן. לפי שכתוב: 'ותצא לאה לקראתו' –
'יצאת מקושטת לקראתו כזונה. לפיכך כתוב: 'ותצא דינה בת לאה'.
בראשית רבה, פ, לד

והעולם הִיהָ לוחֵשׁ לָהּ 'כְּאִמָּה בְּתָה'
וּמֵיֵד וּבְאִימָה הִכְנִיסָה הַבֵּיתָה אֶת דִּינָה
שָׁרֵק לֹא יֹאמְרוּ וְלֹא יִזְכִּירוּ,
הֵן גַּם לָהּ הָיָה שִׁחַר שָׁל כְּמִיָּהָ,
הִיא רָצְתָה כְּמוֹ רָחֵל. תְּשׁוּקָה
תְּשַׁשְׁשׁ. אֵל תִּגִּידוּ. אֵל

אָבָא שָׁלָה הָיָה צוֹחֵק לְעַמְתָּהּ,
עֵינַיִם רַכּוֹת, וּמָה כְּבָר יְכוּלָה לְרַצּוֹת
יְלָדָה עִם עֵינַיִם רַכּוֹת?
(בְּיָמֵינוּ הָיוּ אוֹמְרִים בְּוֹדָאִי:
'אֵיזָה תַּחַת', אוֹ 'אָחוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים...')
שִׁחַר שָׁל כְּמִיָּהָ. הָא, מָה אֶת אוֹמְרָת –
לְהַכְנִיס מֵהָר הַבֵּיתָה אֶת דִּינָה.

השתיקות שלך נוחות

הוא אמר לי: השתיקות
שֶׁלְךָ נוחות, נכונות לי
הוא אמר: אני אוהב שאת אוהבת
להסתדר לבד. להצליח
(מקסים אותו שאני לא עושה מזה עניין)
הוא אמר שהוא אוהב ונוח לו
שאני לא מהנשים שממלאות את החלל מלים
שהוא אוהב שאני לעצמי עולם מלא. שיש סביבי
שקט

שתקתי.
לא גליתי לו שכל העשר הזה בא לי
כי גדלתי על אי בודד, שקוראים לו
גלוי עריות.

פרידה מאמא

יום אחד, כשהייתי כבר ממש מבגרת,
התישבתתי מול אמא שלי
שהיתה עדין ילדה
וספרתי לה מה נעשה בי
בשעה שהיא ישנה.
באותו יום נפרדו דרכינו.
חמש עשרה שנים אחר כך
הבאנו אותה לקבורה,
עדין ילדה
עדין ישנה.

כְּשֶׁנִּתֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַתּוֹרָה
צָפוּר לֹא צָוַח,
עוֹף לֹא פָּרַח,
שׁוֹר לֹא גָעָה,
אוֹפְנִים לֹא עָפוּ,
שָׂרְפִים לֹא אָמְרוּ "קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ",
הַיִּם לֹא נִזְדַּעְזְעוּ,
הַבְּרִיּוֹת לֹא דִבְרוּ,
אֲלֵא הָעוֹלָם שׁוֹתֵק וּמַחְרִישׁ
וַיֵּצֵא הַקּוֹל

שמות רבה, יתרו

הוא אָמַר אֶת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ -
גְּלוֹי עֲרִיּוֹת
בְּלִי לְדַעַת אֵיזָה נִס יְכוּלָה לְחַלּוֹל אֲמִירָה בְּהִירָה אַחַת.

וּפְתָאם, בְּהֶרֶף דְּבִרְיוֹ, הִבְנוּ כַּמָּה הָיָה זֶה תְּמִיד
כְּסוּי עֲרִיּוֹת
וְכַמָּה שְׁקֵט שׁוֹכֵן בְּגְלוֹי.

וְכָל הַחַיּוֹת שֶׁנִּגְסוּ בִּי בַלֵּב
הִחְרִישׁוּ מוֹל בְּרַכַּת הָרְאִיָּה הַפְּקוּחָה מִכָּלֵן
גְּלוֹי. עֲרִיּוֹת.

עופרה עופר אורן

פרשת וישאל
שאלתך ז'קה

מה שנגזל ממנה

עופרה עופר אורן

הַיִּלְדָּה הַמְּנַמֶּסֶת לֹא הִסָּסָה
גַם אַחֲרֵי שְׁגוּפָהּ הַדִּק נְחָשָׁף.
הַנְּשִׁמִּים אֲמַנָּם שֵׁנוּ אֶת מְקוֹמָם
אֲבָל הִיא לֹא שָׁכַחָה מֶה שֶׁעָלְיָהּ
לֹמַר.

כִּי יִלְדָּה טוֹבָה אוֹמֶרֶת תּוֹדָה,
כִּי יִלְדָּה מְחוֹנֶכֶת הִיא יִלְדָּה מְחִיכֶת
כִּי יִלְדָּה לְבַדָּה אֵינָנָה עֵדָה

פּלגש בגבעה

עופרה עופר אורן

וּמָה מִשְׁמָע נָשׁ"עַל הָאִישׁ זָנְתָה" ?
הָאִם יִדְעָה שֶׁהִיא כְּבָר מְבַתְּרֶת ?
הָאִב הַבֵּין הַיֵּטֵב: הִיא מְסַתְּרֶת
וּקְצַת הַפְּצִיר, אֲךָ אִז שְׁלַח אוֹתָה...?

הָאִם נוֹלְדָה – אוֹ נַעֲשֶׂתָה – מְפַקְרֶת ?
כְּשֶׁנִּסָּה מִפְּנֵיו (אוֹ רַק נִסְתָה),
הָאִם יִדְעָה שֶׁהִיא כְּבָר מְבַתְּרֶת ?

הִיא נִמְלָטָה אֶל אֲבָא, כִּי אַחֲרֵת
יִדְעָה שֶׁהִיא הוֹלְכֶת אֶל מוֹתָה ?
הָאִם נוֹלְדָה – אוֹ נַעֲשֶׂתָה – מְפַקְרֶת ?
מִדּוּעַ הִיא בְּכָלֵל הִיְתָה מְתַרְרֶת ?

הָאֵם נוֹלְדָה – אוֹ נַעֲשֶׂתָה – מִפְּקָרָת?

אִיךָ יִתְכַן שְׂכָכָה הִיא מִזְכָּרָת,

שְׁזֵהוּתָה אֵינָנָה, נִמְחָתָה?

הָאֵם יִדְעָה שֶׁהִיא כְּבֹר מִבְּתָרָת?

כִּשֶׁהוּא זֶרֶק אוֹתָה לֶאֱסִפְסוּף

זְכָרָה שְׁבִיל־דוֹת עֲבָרָה אֱלוּף?

הָאֵם נוֹלְדָה – אוֹ נַעֲשֶׂתָה – מִפְּקָרָת?

הָאֵם יִדְעָה שֶׁהִיא כְּבֹר מִבְּתָרָת?

מדוע מדוזה נענשה

עופרה עופר אורן

כִּי נֶאֱנָסָה: לֹא סִתָּם, גַּם נִתְּפָסָה...
עֲכָשׁוּ, יִלְדָה פּוֹתָה, אֶת אִשְׁמָה.
מִדּוּעַ נֶעֱנָשָׁה? כִּי נֶאֱנָסָה,

מִמֶּשׁ בְּבֵית אִמָּה, שְׁכַעְסָה:
"לוֹ לְפָחוֹת שְׁתַּקֵּת!" אָמְרָה אִמָּה,
אַחַר כֵּךְ – מָה? מִדּוּזָה נֶעֱנָשָׁה:

אַחַר כֵּךְ – מָה? מִדּוּזָה נֶעֱנָשָׁה:
לֹא נִרְאָתָה יוֹתֵר כְּזֹאת תְּמִימָה.
מִדּוּעַ נֶעֱנָשָׁה? כִּי נֶאֱנָסָה.

"הִיא הִשְׁתַּנְּתָה, לָכֵן הִיא נִמְאָסָה!"
אָמְרָה אִמָּה, שְׁכָה הִתְרַעְמָה.
אַחַר כֵּךְ – מָה? מִדּוּזָה נֶעֱנָשָׁה,

לִכְן בְּמִבְטָה הִיא מְנִיָסָה
מִי שֶׁקָּרַב, וּמִטִּילָה אִימָה.
מִדּוּעַ נֶעֱנָשָׁה? כִּי נֶאֱנָסָה,

וְנִשְׁאַרָה לְבַד, כָּל מְשִׁפְחָתָה
שׁוֹב לֹא תִסְלַח עַל מָה שֶׁהִיא עָשְׂתָה.
אַחַר כֵּן – מָה? מְדוּזָה נֶעֱנָשָׁה.
מִדּוּעַ נֶעֱנָשָׁה? כִּי נֶאֱנָסָה.

ארבעה בתים

עופרה עופר אורן

בְּאֵי אֶל הַבַּיִת,
יִתְקַנּוּ בּוֹ אֶת לְבַבְךָ.
תִּמְצְאֵי שֵׁם מְקוֹם לַחֲלֵם.
יַחַתְלוּ אוֹתְךָ בְּמָה שְׂיִכְנּוּ רַחֲמִים –
רַק אֶל תֵּאָחֲזִי,
זִנְחֵי כָּל זְכָרוֹן.

גַּם בַּבַּיִת הַזֶּה
מֵאֲכִילִים בְּכַחַ, חֲדָלִי מִיָּד,
עָלֶיךָ לְשַׁכַּח,
אֵיךְ תַּחֲלִימֵי
אִם תִּנְסִי
לְבָרַח.

סוף סוף נמצאה לך נחלה,
ואין עוד שום צורך בחמלה.

כאן את רק אחת
שאשמתה הוכחה,
הגיע הזמן
שתחפשי לך סליחה,
מה חשבת,
שהפעם תורך
לפלאש,
למוטט את קיר העבר
עם הראש?
את שוכנת מתחת לשמך שנחרט
ואין לך חרטה, ואין בך מבט.

בבית הזה
את גליוטינה וגוף.
כאן בתעריף
שהסכם מראש
את נערפת
כל יום שוב ושוב ושוב.
לקחת לעצמך
את מלא הבושה,
אך הנה, השתנית,
עכשו זו את שמרשה.

מה היא ראתה

עופרה עופר אורן

הִילָדָה הַמְּבֹהֶלֶת הַקְּפָאָה בְּזִמָּן,
לֹא תִגְדֵּל גַּם כְּשִׁגּוֹפָה יִצְמַח וַיִּתְרַחֵב,
לֹא תִדַּע כָּל מָה שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח וְגַם אֶת מָה
שֶׁיְהִי כַּפִּסְלֵת בְּתוֹכָהּ, לֹא כִכְאֵב.
מָה אֶפְשָׁר לֹמַר עַל הִילָדָה שֶׁנִּשְׁאַרָה
כְּמוֹ מְרֻדָּמֶת לְצִמִּיתוֹת, לֹא יִשְׁנָה – עֵרָה.

מָה אֶפְשָׁר לֹמַר עַל הִילָדָה הָעֲצוּבָה –
מָה – עַל מִבְּטָה שֶׁכָּךְ קָרוּעַ לְרוּחָהּ.
מָה הִיא רְאָתָהּ בְּקִרְבָּתָהּ, לֹא בְּקִרְבָּהּ,
מִי עֵמֵד מוֹלָה מִמֶּשׁ בְּרִגַע שְׁפִתָּחָה
פֶּה שָׁמּוֹר, נְטוּל חִיּוּךְ, אֶל מִי הִיא בְּהִתָּהּ,
מָה קָרָה שֵׁם קִצָּת לְפָנֶי הָרִגַע שֶׁהִנְצַח:
אִיזוֹ רוּחַ רְפָאִים הִיְתָה שֵׁם, מִבְּעִיתָהּ,
מָה הוֹמֵת בָּהּ, בִּילָדָהּ, כֵּן, מָה בָּהּ כְּבָר נִרְצַח.

מבט הזדון

עופרה עופר אורן

וְאִיךָ דִּוְקָא אָז, לָמָּה רָגַע אַחַד
נִשְׁאָר בָּהּ כְּצֵל מְלִוּהַ שְׁנַחֲתָם,
וּמָה שֶׁקָּדַם לוֹ נִסְתָּר, כְּמוֹ אֲבֵד,
בְּזַמַּן שֶׁהָאָרֶס חֲלַחַל בְּתַרְמִית,
עֵדִין רוּחַשׁ, מְאִים לְהַמִּית.

מִבֵּט הָעֶרְמָה שְׁחָדָר לְשִׁנְתָּה
הָיָה כְּמוֹ מִכָּר לֹא נִשְׁכַּח שְׁחָזָר.
מִדּוּעַ אִם לֹא הָיָה זָר הוּא נוֹתֵר
תְּלוּי לְצִמִּיתוֹת בְּאֲוִיר שֶׁעֶבֶר
שְׁנוּי מְאֲוִיר מִמְּשִׁי לְזִכְרוֹן
חוֹנְשִׁים שֶׁקָּפְאוּ אַךְ עֵדִין יוֹדְעִים
לְרֹאוֹת, לְהַרְיֵחַ, לְשִׁמֵּעַ זְדוֹן
שֶׁבָּא עַל שִׁנְתָּה לֹא לְבֵד, אֶלָּא עִם
פְּרִיצָה שֶׁהִקִּיצָה לֹא רַק אֶת שִׁנְתָּה?

גם נערה שהתעברה

עופרה עופר אורן

"גם נַעֲרָה שֶׁהִתְעַבְּרָה
לֹא נֶעְדָּרָה מִמִּטַּת אָבִיהָ
בְּשַׁעָה שֶׁנִּפְּחָ אֶת נִשְׁמָתוֹ"
(הַאֲרוּרָה *).

* (רַק אֶת זֶה אָמְרָה,
שְׂאִימָה וְקִימָה,
לֹא אָמְרָה).

אורי פרץ

פרשת וישאל
שאלתך ז'ק

ניגוד עניינים

אורי פרץ

טוב שלא עָצְרוּ פֶה הַנְּעָרִים
הַרְגִּשְׁתִּי מַחְלָה פּוֹשֶׁטת בְּגֵרוֹנִי
הִיִּיתִי צְרִיכָה שְׁקֵט
וּלְהִתְבוֹנֵן בַּדָּשָׁא
בְּקֶצֶב צְמִיחָתוֹ, אִם הִיא כְּזֶה
בְּקֶצֶב הַזֶּה אֲנִי רוֹצֶה
לְחוֹשׁ אֶת הַצֶּעַר עַל מִי שְׁאֵבֵד

וְאִינוּ מְתַקִּים בְּעוֹלָם
בְּקֶצֶב הַתְּהוּוֹת בְּכִי רַע
רְצִיתִי הָאָטָה שְׁלֹא קָרַתָּה.
הַנְּעָרִים עָבְרוּ מֵעַלִּי
כְּאִלוֹ הִיִּיתִי פֹסֵת בַּד אֲכוֹלָה מְמַלַּח
הֵם דִּבְּרוּ עַל מְקוֹם אַחֵר
כְּחַבּוּרָה הֵם הָיוּ יְפִים אַךְ כְּבוֹדֵדִים לֹא.
כְּמוֹ אֵבֶר מְנַתֵּק מֵהַגּוֹף אֵלָיו הִיא שִׁיךְ
לְפָנַי הַכְּרִיתָהּ.

טוֹב שְׁלֹא הִתְיַחֲסוּ אֵלַי אֲלֵא כְּאֵל דְּבַר סִתְּמִי
הַיִּיתִי צְרִיכָה שְׁקֵט
נְהַמָּה כְּחֻלָּה הַתְּלַקְחָה בְּעִמְקֵי בֶטֶן
פְּטָרִיָּה פִּשְׁטָה בְּגֵרוֹנִי. הַיִּיתִי דָּשָׂא וְרָצִיתִי לְמוֹת
תּוֹךְ כִּדֵּי כָךְ, וְכִמְעַט בְּמִקְבִּיל
הַצְטַעַרְתִּי עַל הַמֵּתִים וְעַל מִי שְׁאַהֲבִים
וְרָצִיתִי לְצַמֵּחַ לְאִטִּי, וּלְהִתְקַיֵּם
הַיִּיתִי בְּנִגּוּד עֲנִינִים

יוסף

אורי פרץ

יוסף מספר לי על בור בשמים, תהום שבתת הכרה
שם אלהים הוא עקרב והוא מים בטל בו היצר הרע

על משכבנו בלילה בחדר יוסף מעביר עלי יד

מטיל על חזי הנקשה מקרבות שבגוף ובלב כאחד

טבורי טבורו של עולם מתמלא. ירושלים של מטה נבלעת

בחשך תמיד הדבר מתגלה ויוסף מאבד את הדעת

הפאות של יוסף ארכות מלטפות את פני - הרכות בעיניו

הוא רואה בן את אמא רחל הכחולה ויודע - היא מתה עליו

תינוק בים

אורי פרץ

בְּתוֹךְ הַיָּם שׁוֹכֵן תֵּינוֹק גָּדוֹל שְׂאִינוֹ שְׁלִי.
לְהוֹמוֹאִים אֵין תֵּינוֹקוֹת. יֵשׁ מְלַח יָם
הוֹמוֹאִים עוֹשִׂים אֶהְבָּה בַּחֲשָׁךְ
אִם יֵשׁ אֶהְבָּה. אִם לֹא אֶז עוֹשִׂים
אֶהְבָּה בְּשֵׁרוֹתַיִם צְבוּרִיִּים אוֹ בְּמָקוֹם אַחֵר
רְחוֹק מִהָעֵין. רְחוֹק מִהַלֵּב הַנִּסְגָּר
כְּמוֹ פֶּרֶחַ נוֹבֵל כְּמוֹ בְּשָׂר מֵאֲתָמוֹל כְּמוֹ זָבוּב.

אֶת הַזָּבוּב אוֹכֵל דָּג עִם לָשׁוֹן אֶרְכָּה
הַדָּג הוּא הַתֵּינוֹק שֶׁבוֹכָה בַּיָּם.
הַדָּג בוֹכָה חֲזָק. יֵשׁ לוֹ סוֹנָאֵר מְיֻחָד
הוּא בּוֹדֵד, הוּא נִפְלֵט. הוֹמוֹאִים אוֹהֲבִים
מִיֵּשְׁהוּ שְׂיִשְׁמֹר עֲלֵיהֶם כִּי אֶף אֶחָד לֹא.

הַתִּינוּק שְׁבִיִּים בּוֹכָה אֵלַי. הוּא קוֹרָא לִי
תֵן לִי תֵן לִי. וְאַנִּי נוֹתֵן לוֹ כִּי יֵשׁ לִי מָה
הַתִּינוּק הוּא לֹא שְׁלִי וְלֹא דָג. אָנִי אֶבְחַר
אִיךָ אַחִיָּה אֶת חַיִּי. חַיִּים הֵם דְּבַר שְׁצָרִיךְ
לְבַחֵר בּוֹ וְאַנְחֵנוּ לּוֹמְדִים אֶת זֶה לְאַט
וּבְכָאֵב גָּדוֹל שְׁאַף אֶחָד לֹא מֵבִין
יוֹם אֶחָד יִשְׁמְרוּ עַל הַיָּם
יוֹם אֶחָד יֵצֵא הַתִּינוּק מִן הַמַּיִם
וְיִתֵּן לִי כִּי יִהְיֶה לוֹ מָה

סרטים כחולים

אורי פרץ

זֶה נְשִׁיר אֶהְבָּה לְאַנְדְּרוֹ שְׁמַעְבֵּר
לַיָּם. שְׁלֹא יִכְלְתִי לְגַעַת בְּגוֹפּוֹ אֶז נִגְעַתִי בְּגוֹפֵי
וְכִמְעַט שְׁחִיךְ אֵלַי וְגִנַּח אֵלַי אַנְדְּרוֹ הוּ
וְכִמְעַט שֶׁהִישִׁיר אֵלַי מִבֵּט
הוּא הֵישִׁיר! זֶהוּ נְשִׁיר לְאַנְדְּרוֹ - הַמְּפִלֵחַ אֶת לְבִי
שְׁכָל שֶׁעָרָה שְׁבִי סוּמְרַת לוֹ - לְאַנְדְּרוֹ שְׁלִי
וְכָל עוֹרֵק שְׁבִי הוּא כּוֹכֵב מִתְּפוּצֵץ
הַמְּאִיר אֶת חֲדָרֵי, לְבַדִּי הַמְּרַחֵב אֶת תְּאֵי אֶת חֲשָׁקִי

אֶת שְׁגִיוֹנוֹת לַיְלִי. זֶהוּ שִׁיר אֲהַבָּה לַמְּרַחֵק שְׂבִינִי לְבֵין
אֲנִדְרוּ שְׁלִי שְׁעוֹשָׂה אֲהַבָּה וּמְלַמֵּד גַּם אוֹתִי אֲנִדְרוּ
שְׁלִי הַטּוֹב, לָקַח אוֹתִי אֵלָיו בְּחֹרֶף אֲכַזֵּב שְׁדַבֵּק
בְּעוֹרֵי הַנִּמְתָּח וְעָנָה לְבִקְשָׁתִי לָמַד אוֹתִי אֶת מָה
שֶׁלְּעוֹלָם לֹא יִלְמְדֵנִי אָבִי וְהוּא לָמַד, וְאָהַב זֶה שִׁיר
אֲהַבָּה לַמְּרַחֵק שְׂבִינִי לְבֵין אֲבֹא שְׁלִי. שֶׁהַחֲלִיף אוֹתוֹ
אֲנִדְרוּ שְׁלִי שִׁידַע, וְגָלָה אַחֲרֵיכֶם. זֶה שִׁיר אֲהַבָּה
לְרֵאשׁוֹן שְׁעָמַד לִי בְּסוֹף הַיְלָדוֹת

אריאלה נידם פרץ

פרשת וישאל
שנת ה'תשפ"ד

דינה

אריאלה נידם פרץ

אָנִי מְצוֹפֶפֶת שׁוֹרוֹת
בְּתַנְ"ךְ,
עוֹקֶבֶת בְּאַצְבְּעֵי,
מְדַלְגֶת מֵעַל אֲזֵהָרָה
טְרִיגֵר,
רוֹאֶה אוֹתְךָ רוֹאֶה
בְּבָנוֹת אֶרֶץ
מְלֻטֶפֶת רְדִידִים זָרִים.

הוא מתבונן בך,
כבתמרה נוטפת,
את מחיכת פחד
כשהוא קורץ "ילדה"
כשהוא רוצה-אך בך
אשה, שנפשו
חשקה.

אַחִיךָ מְפַלְּפְלִים בְּךָ
דִּינָה, מָה דִּינָה?
דּוֹרְשִׁים: "בֵּת
יַעֲקֹב צַעֲקָה צַעֲקָה
בָּא בַשָּׂדֶה קוֹלָה,
אָנָּה פְּנָה?"

וְאֵת, רְכוּסָה בְּשִׁתִּיקְתָּךְ
שִׁיָּה אֲבוּדָה בְּעֵמֶק דּוֹתָן
לְתַעֵב יִפְיֶיךָ הַחֲמוּסִים.

ביתי

אריאלה נידם פרץ

וְאִיךָ אֶשְׁמַר אוֹתְךָ בְּתִי וְלֹא
אֶפְגַּם תְּמִימוֹתְךָ,
מִגִּפִּים אֲדָמִים
מִקְפָּצִים בְּעֵנָן שֶׁבְּשִׁלּוּלִית
תִּלְתֵּל רַךְ מִתְבַּדֵּר
בְּזֶהָב אֶסְפֵּלֵט,
לוֹ יִכְלֹתִי לְפִזֹּר חֲלָקִים קֶטְנִים
שְׁלִי בַחֲפָצֶיךָ,

הֶבֶל קוֹל לְהִתְרַיַּע
פֶּתַח עֵינַיִם לְהִצִּיץ
בוֹ לְשׁוֹמְרֶךָ,
אוֹלֵי מִלְּאֲכִית וְרָדָה
פִּית שְׁנַיִם,
אֶךְ אֲמִי כִבֵּר אֶמְרָה לִי
שְׂאִין לְסִמְךָ.

אשת לוט

אריאלה נידם פרץ

אָנִי יוֹרְדֹת בַּפְּתוּלֵי עֲרָבָה
בְּדֶרֶךְ יַם הַמָּוֹת,
צִעֲקֹתֶךָ פּוֹעֵרֶת בּוֹלְעָנִים בַּכְּבוֹשׁ
רַגְלֵי מְקַפְצָת מִגֵּז לְבַרְקָס.
אֵיךְ נָקַל לְהַפְקִיר בְּנוֹתֶיךָ
וְאֵת נְצִבְתָּ אַחֲוֹר שׁוֹתֶקֶת
אוֹחֲזֶת בַּחֶבֶל בְּשָׁנַי רְאֵשִׁים.

וְהָיִית שְׁפִיתֵי מַלַּח,
וְעֵינַי מַלַּח,
וְשִׁדֵי מַלַּח,
וְרַחֲמֶיךָ גַם הוּא מְלוּחִ.
אֵינִי מִבִּיטָה גֵב בַּפְּתוּלִים
גַּם אֲנִי עֲצַמְתִּי עַיִן,
מִנִּיחָה קִמְצוֹץ מַלַּח תַּחַת לְשׁוֹנֵי
אוֹת בֵּינְךָ
וּבֵינִי.

* (אתם גדלים לנגד עיני)

אריאלה נידם פרץ

אתם גדלים לנגד עיני

שואלים שאלות

מבקשים לדעת איך נולדים תינוקות,

בטוחים באהבה המשתכשכת שלמה באמבטיה

בין ברוזים קטנים.

ואני יודעת שאצטרך לענות

ללטר בחן המסתורין,

לתת שם לאיברים פרטיים

לסבך את הפנטות

במערבלת המים.

לְהִיּוֹת אִשָּׁה אָנִי בְּקִשֵּׁי יוֹדַעַת,
וְאִיךָ אֵדַע לְהַדְרִיךְ קִשְׁת נַעַר וְקִשְׁיוֹתָיו
לְדַבֵּר בָּם,
כְּשֶׁבַעֵין הַבַּיִת מִתְגַּבְּהִים קִירוֹת מָסָךְ,
וּבְעֶרְבוּבֵית דֶּרֶךְ אֹרְבֵי אֶרֶח
אִישִׁים וְזֹאבִים,
וְיָדֵי רוּעֵדוֹת עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל.

אבישג עמית שפירא

פרשת וישאל
שנת ה'תשפ"ד

גזר דינה

אבישג עמית־שפירא

אֶחַת הִיא לָךְ: כָּךְ אוֹ כָךְ תֵּאֲשָׁמוּ.
גְּנוֹתָם לְעוֹלָם תְּלוּיָה
בָּךְ.

אִם תֵּצְאִי וְנִפְשׁוּ תִטְפֹּל לְנִפְשֶׁךָ
יִצְעֲקוּ בַחֲצוֹת: לָמָּה יִצְאָת.
אִם דָּרְכִי יִשְׂרָךְ יִטְעֵנוּ לְפִתְחֶךָ
מִדוּעַ סָגַרְתְּ עֵצְמֶךָ בַּתְּבָה
שָׁמָּה בְּשִׁלְךָ הִיָּה שָׁב בַּתְּשׁוּבָה.

שִׁנְנִי לְעֵצְמֶךָ: זוֹ תָמִיד אֲשַׁמְתֶּךָ
יִקְרְאוּ לָךְ יִצְאָנִית
יִידוּ בְּךָ מֵעֲשִׂי אִמֶּךָ.
תִּנְי לַלְשׁוֹנוֹת לְרִדְף
אֶל תִּבְקָשִׁי אֶת הַדִּין,
הַרְפִּי מִן הַצָּדֵק
וּצְאִי.

בְּנוֹת הָאָרֶץ מְחִכּוֹת.

צל תמר

אבישג עמית־שפירא

אַל תִּבְרִי, אַחֹת.
שְׁמְרִי לְבוֹתֶיךָ מִן הָאֲמֻנִים
שִׁימְלִטוּהֶם מִן הָאֹר.
מִמִּילָא אֵימַתֶּם תִּקְשֶׁר נְיָמִים לְהַכְשִׁילָךְ.
אַל תִּבְכִּי אַחֹתִי.
תַּחַת אֲשֶׁר שָׁנֵאךְ אֶהֱבֶה אוֹתְךָ אֲנִי
הֵלֵא טוֹבָה אֲנִי לָךְ
מֵעֲשָׂרָה

סיסטהוד

אבישג עמית-שפירא

נְהִיָּה חֲבֵרֹת אִשָּׁה אֶל-אֲחֹתָה
לֹא נִתֵּן לְקַרְסִים לְקַרְעֵ.
לֹא נִתֵּן לְקַרְסִים
לְתַפֹּר.

מִשְׁלַבֶּת אִשָּׁה אֶל-אֲחֹתָה אֲנַחְנוּ.
וְהָיָה הָאֵהָל אֶחָד

נגה אשד

פרשת וישאל
שנת ה'תשפ"ד

שפת גוף

נגה אשד

לְדוּג מִמְצוּלוֹת הַחֶשֶׁךְ
אֶת אוֹצַר הַמַּלְיִים הַקְּטָנוֹת
שֶׁל גּוֹפֵי הָרָאוּשׁוֹן .

לְעַמֵּד מוֹלָךְ עֵירוּמָה וּשְׁתוּקָה
לְחוּשׁ אֶת הָאֵימָה בִּידָךְ הַמְתַּקְרָבֶת
מִבִּקְשֵׁת מִמְּנִי דְבַר מָה
אֶת הַנְּשִׁימָה נֶעֱצָרֶת .

לְהַנִּיד עֶפְעֶף .

לְתֵת לְמָה שֶׁתְּלוּי נֶשֶׁם
לְהַנְתִּיק וּלְזַלַּג

מָה הֵן הַתְּמוּנוֹת הַמְּקָרְנוֹת
בְּצֵד הַחֶשֶׁךְ שֶׁל גּוֹפֵי
כְּשֶׁמֶתַּג הַקְּרָבָה נִלְחָץ?
לְהַסְכִּים לְהַבִּיט
לֹא לְהַסִּיט -

פַּעַם הַיִּיְתִי כְּתוּבָה בְּגוֹף שְׁלִישִׁי, נִקְבָּה
מִשְׂרַבֶּת אֶל הָעוֹלָם
כָּל הַחֲלוֹנוֹת פְּרוּצִים
וְכָל אֶחָד צוֹפֵה
אוֹ נִכְנָס.

גוף משוררת

נגה אשד

הגוף היא משוררת גדולה
יודעת ששירה יכולים
להחמס
זוכרת שמישהו
פעם חלל בה,
מולל בה כרצונו.

איך מנחות ידיה?
פרושות אל המרחב ככנפים
או שלובות היטב
נועלות את השמש במקלעתה?
והרגלים-
האם פשוטות אל ההרפיה
או משכלות
סוגרות על פתח פתחי הצעקות?

יקיצה

נגה אשד

עֲכָשׁוּ עָלַי לְהַפְרִיד מִן הַשִּׁירִים
וּמִדָּרָכִים רַבּוֹת שֶׁנִּסְלְלוּ בִּי
מִן הַמַּלְאִים וְהַסְּפוּרִים שֶׁטְוִית מוֹל עֵינַי

פְּסָה אַחַר פְּסָה

רֶשֶׁת חוֹטִים סְבוּכָה

שֶׁלְכַדָּה אֶת נִשְׁמָתִי.

צִיד מִיָּמַן

כּוֹכְבִים שֶׁצִּדְתָּ תְלוּיִים עַל הַחֲגוּרָה שֶׁלְךָ לְרֵאָוָה.

עָלֵי לְהַפְרִיד

מֵאַרְצוֹת בְּרֵאשִׁית שְׂאִינָן בְּתוֹלִיּוֹת עוֹד

שֶׁבַתְקָתָ בְּאַלִּימוֹת וְהַפְכָתָ לְאַדְמַת מְרִיבָה

שָׁנִים רַבּוֹת הִמְשַׁכְתִּי לְפָקֵד אוֹתָן

מִחֲפָשֶׁת אֶת הַמְּקוֹמוֹת בְּהֵם עֲמַדְתָּ כְּאַחוּז דְּבוּק וְצַעֲקָתָ

מֵיָם חַיִּים! מֵיָם חַיִּים!

וּשְׁמַעוּ הָאֵילוֹת וּבְאוּ לְשִׁתּוֹת

וְאַתָּה צִדְתָּ לְלֹא רַחֵם

מִפְתָּה אוֹתָן בְּכַחַשׁ.

מְבִיט אֶל עֵינֵיהֶן הָרְכוֹת
נוֹשֵׁב בְּהֶן רוּחַ רָעָה.
עָלִי לְהַפְרִד מְצִיּוֹרֶיךָ שֶׁנִּטְבְּעוּ בְּאֲדָמַת נִפְשֵׁי
כְּחֹמֶר בִּיד הַיֵּצֵר
הָרַע
וְהַטּוֹב
הַחֲלוּם וְשִׁבְרוֹ
אֲנִי יוֹרְדָת אֶל צֶד הַדֶּרֶךְ
מְצַטְעֶפֶת אֶל הַנְּהָרוֹת הַסְּמִיכִים הַהֵם.

יוצאת מן המים עירמה ונבוכה
מחפשת לי בכוכבים
מורה דרך.
נעורה מחלום אני
שבה אל היקיצה אני
מלקקת את הפצעים אני
אובדת בנזיקים
זועקת לעזרה.

על קירות הוואדי
באותיות שקדשה הלבנה
כתוב שמי הבהיר, המאיר
הנקי מרב
צועקת-
אני
ההרים משובים לי כהד-
את.

תודה רבה

פרשת וישאל
שאלתך ז'ק